

[Ivar Nørgaard.]

Det er imidlertid ikke den løsning, boligministeren nu har givet udtryk for at regeringen har valgt. Tværtimod fremgår det af boligministerens redegørelse, at det, man nu sigter mod, er en koncentration af lokale-administrationen i et påtænkt direktorat. Det, man derfor må spørge om, er, hvordan man forestiller sig, at man kan sikre sig, at der økonomiseres med midlerne, når brugeren rekvirerer lokaler og inventar, og hvad det er, der har overbevist statsministeren om, at man alligevel bør koncentrere denne virksomhed fremfor det, statsministeren mente sidst, at man burde lade de enkelte ministerier og styrelser selv indgå lejemålene og afslutte aftalerne. Sagen er jo den, at udgifterne bliver afholdt over boligministeriets konto, og man kan derfor spørge, om der er truffet foranstaltninger, der sikrer, at der økonomiseres i fremtiden, således at man også får placeret ansvaret, hvis der ikke økonomiseres.

Der er efter min opfattelse også en række andre uafklarede forhold. Man kan ikke af redegørelsen og heller ikke af de to små hæfter, vi har fået udleveret, se, hvordan man foretager en afgrænsning af administrationslokaler og andre lokaler. Hvad er administrationslokaler? De lokaler, der både indeholder administration og vagtlokaler f. eks., falder de ind under denne bestemmelse, eller vedrører de fortsat de enkelte styrelser? Ligeledes er det efter min opfattelse også lidt uklart, hvilket geografisk område den nye administration skal dække. Man nævner hovedstadsområdet, men hvad så med det uden for hovedstadsområdet, og hvor ligger grænsen?

Vedrørende byggeadministrationen foreslår regeringen nu, at man i modsætning til det, der skal gælde for lokaleadministrationen, prøver at flytte flest mulige ting ud fra de centrale organer. Det kan i høj grad diskuteres, om man bør vælge den vej, at man koncentrerer det hele i et direktorat, eller om man bør overlade til konkurrerende private foretagender at fremskaffe de bedst mulige tilbud og også forestå byggeriet på økonomisk bedst mulig måde. Jeg forstår altså, at regeringen her har fulgt administrationsrådets indstilling gående ud på, at man skal søge at klare problemerne ved i højere grad at overlade det egentlige bygge-

arbejde og administrationen af det til folk, man entrerer med privat. Derfor skal det kun være det programmerende og normerende arbejde, det planlæggende arbejde, som boligministeriet i fremtiden skal beskæftige sig med.

Det kan også lyde meget godt, hvis det kan lade sig gøre at få tilstrækkelig konkurrence, og det vil bero på, om der er tilstrækkelig mange, man kan henvende sig til, og om man også kan være sikker på, at de foretagender, der tilbyder sig, ikke indgår aftaler med hinanden. Jeg forstår, at regeringen er opmærksom på, at det kan hænde, at der ikke er nok, der vil komme med tilbud, og at det så måske kan blive nødvendigt at få et korrigerende organ, som staten selv opretter.

Men hvis man nu skulle følge regeringens indstilling på dette område, måtte det vel være helt sikkert, at det ville medføre mindre arbejde og færre lønudgifter i boligministeriet. Derfor undrer det mig noget, at man i det budgetoverslag, som finansministeren præsenterede os for forleden dag, ikke finder en nedgang i antal ansatte og lønudgifter i boligministeriet, end ikke helt fremme i 1973-74. Man må derfor stille det spørgsmål: betyder det, at boligministeren ikke regner med, at de udmærkede tanker, der er nedfældet i hans redegørelse, vil blive praktiseret før efter 1974? Eller er det, fordi der ikke er samarbejdet mellem boligministeriet og finansministeriet, da man lagde dette budgetoverslag? For man måtte dog regne med, at hvis væsentlige opgaver i fremtiden skal lægges ud til private foretagender, ville man spare såvel arbejdskraft som lønninger i boligministeriet. Det fremgår som sagt ikke af budgetoverslaget, og jeg vil gerne spørge boligministeren, hvad årsagen hertil kan være.

Vi står her over for et konkret forslag om en ny og forhåbentlig mere rationel administrationsform. Det er jo noget, man interesserer sig stærkt for i dette ting. Vi har nedsat et folketingets rationaliseringsudvalg, og jeg går ud fra, at det, der er indeholdt i regeringens redegørelse, vil kunne drøftes yderligere i folketingets rationaliseringsudvalg. Jeg går ud fra, at de spørgsmål, som vi ikke i dag kan få svar på fra boligministeren, kan vi arbejde videre med i folketingets rationaliseringsudvalg, så vi kan få større